ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

លេខ: ៧៥ អនក្រ.បក

អនុក្រឹត្យ

ស្តីពី

ការពិន័យអន្តរការណ៍ចំពោះអំពើល្មើសនឹងច្បាប់ស្តីពីចរាចរណ៍ផ្លូវគោក

រាជរដ្ឋាភិបាល

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/០៩១៣/៩០៣ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១៣ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខ នស/រកត/១២១៣/១៣៩៣ ចុះថ្ងៃទី២១ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១៣ ស្តីពី ការកែសម្រួល និងបំពេញបន្ថែមសមាសភាពរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/០៨ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងមហាផ្ទៃ
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/០៣ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងសាធារណការនិងដឹកជញ្ជូន
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/០១៩៦/១៨ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ នស/រកម/១១០៩/០២២ ចុះថ្ងៃទី៣០ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០០៩ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើក្រមព្រហ្មទណ្ឌ
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ ០១១៥/០០១ ចុះថ្ងៃទី០៩ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៥ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីចរាចរណ៍ផ្លូវគោក
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ១៦ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី២០ ខែធ្នូ ឆ្នាំ១៩៩៣ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅរបស់ក្រសួងមហាផ្ទៃ

- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ១៤ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី០៣ ខែមីនា ឆ្នាំ១៩៩៨ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅរបស់ក្រសួងសាធារណការនិងដឹកជញ្ជូន
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ ៤៨៨ អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី១៦ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១៣ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅរបស់ក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ
- យោងតាមសំណើរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ

សម្រេច

ជំពូកទី១
បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា ១.-

អនុក្រឹត្យនេះមានគោលបំណងបង្ការទប់ស្កាត់បទល្មើស និងគ្រោះថ្នាក់ចរាចរណ៍ផ្លូវគោក រក្សាសណ្តាប់ធ្នាប់ចរាចរណ៍ផ្លូវគោក និងការពារអាយុជីវិតមនុស្ស សត្វ ទ្រព្យសម្បត្តិ និងបរិស្ថាន។

មាត្រា ២.-

អនុក្រឹត្យនេះមានគោលដៅដូចតទៅ៖

- លើកកម្ពស់ការយល់ដឹងអំពីច្បាប់ស្តីពីចរាចរណ៍ផ្លូវគោក
- បង្កើនប្រសិទ្ធភាពអនុវត្តច្បាប់ស្តីពីចរាចរណ៍ផ្លូវគោក ដើម្បីធ្វើឲ្យប្រសើរឡើងនូវសណ្តាប់ធ្នាប់ និងសុវត្ថិភាពចរាចរណ៍ផ្លូវគោក
- កំណត់អំពើល្មើស និងចំនួនទឹកប្រាក់ ដែលត្រូវពិន័យអន្តរការណ៍។

មាត្រា ៣.-

អនុក្រឹត្យនេះមានវិសាលភាពអនុវត្តចំពោះអំពើល្មើសនឹងច្បាប់ស្តីពីចរាចរណ៍ផ្លូវគោក ដែលត្រូវពិន័យអន្តរការណ៍នៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា។

ជំពូកទី២
សមត្ថកិច្ច និងសិទ្ធិរបស់នគរបាលចរាចរណ៍ផ្លូវគោក ក្នុងការពិន័យអន្តរការណ៍

មាត្រា ៤.-

មន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ចធ្វើការពិន័យអន្តរការណ៍រួមមាន៖

- មន្ត្រីនគរបាលចរាចរណ៍ផ្លូវគោកនៃអធិការដ្ឋាននគរបាលក្រុង ស្រុក ខណ្ឌ និងស្នងការដ្ឋាននគរបាលរាជធានី ខេត្ត
- មន្ត្រីនគរបាលចរាចរណ៍ផ្លូវគោកនាយកដ្ឋានសណ្តាប់ធ្នាប់ នៃអគ្គស្នងការដ្ឋាននគរបាលជាតិ ក្រសួងមហាផ្ទៃ។

មាត្រា ៥.-

មន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ចធ្វើការពិន័យអន្តរការណ៍ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា៤ ខាងលើ មានភារកិច្ចដូចតទៅ៖

- ឃាត់ ឬ កោះហៅជនល្មើសមកពិន័យអន្តរការណ៍
- ទទួលប្រាក់ពិន័យអន្តរការណ៍ និងចេញបង្កាន់ដៃបង់ប្រាក់ពិន័យអន្តរការណ៍ដល់ជនល្មើស
- គ្រប់គ្រងបង្កាន់ដៃបង់ប្រាក់ពិន័យអន្តរការណ៍
- គ្រប់គ្រងប្រាក់ចំណូលដែលបានមកពីការពិន័យអន្តរការណ៍
- ធ្វើរបាយការណ៍ស្តីពីការពិន័យអន្តរការណ៍តាមកាលកំណត់
- បញ្ជូនកំណត់ហេតុព្រមទាំងវត្ថុតាងទៅកាន់អយ្យការអមសាលាដំបូង ក្នុងករណីជនណាមិនព្រមបង់ប្រាក់ពិន័យអន្តរការណ៍តាមកាលកំណត់។

ជំពូកទី៣
អំពើល្មើស និងចំនួនទឹកប្រាក់ត្រូវពិន័យអន្តរការណ៍

មាត្រា ៦.-

ត្រូវពិន័យអន្តរការណ៍ចំពោះអ្នកបើកបរទោចក្រយានយន្ត ឬ ទោចក្រយានយន្តសណ្តោងរ៉ឺម៉កឬ ត្រីចក្រយានយន្តចំនួនទឹកប្រាក់ ១៥ ០០០(មួយម៉ឺនប្រាំពាន់)រៀល អ្នកបើកបរយានយន្តធុនស្រាលចំនួនទឹកប្រាក់ ២៥ ០០០(ពីរម៉ឺនប្រាំពាន់)រៀល និងអ្នកបើកបរយានយន្តធុនធ្ងន់ចំនួនទឹកប្រាក់ ៥០ ០០០(ប្រាំម៉ឺន)រៀល ចំពោះអំពើល្មើសដូចខាងក្រោម៖

ក- អ្នកបើកបរទោចក្រយានយន្ត និងអ្នករួមដំណើរ ព្រមទាំងកុមារដែលមានអាយុពី០៣ (បី) ឆ្នាំឡើងទៅ មិនពាក់មួកសុវត្ថិភាព ឬ ពាក់មួកសុវត្ថិភាពមិនត្រឹមត្រូវតាមស្តង់ដាជាតិ ឬ ពាក់មួកសុវត្ថិភាពដោយមិនដាក់គន្លឹះខ្សែសុវត្ថិភាព។ ការពិន័យអន្តរការណ៍ករណីល្មើសនេះ ត្រូវគិតតាមចំនួនអ្នកប្រព្រឹត្តល្មើសលើកលែងកុមារ។
អ្នកបើកបរទោចក្រយានយន្តសណ្តោងរ៉ឺម៉ក ឬ អ្នកបើកបរត្រីចក្រយានយន្ត មិនពាក់មួកសុវត្ថិភាព ឬ ពាក់មួកសុវត្ថិភាពមិនត្រឹមត្រូវតាមស្តង់ដាជាតិ ឬ ពាក់មួកសុវត្ថិភាពដោយមិនដាក់គន្លឹះខ្សែសុវត្ថិភាព។

ខ- អ្នកបើកបរយានយន្តដែលមិនបានយកភ្ជាប់តាមខ្លួននូវឯកសារដើម្បីរួមមាន៖ បណ្ណបើកបរយានយន្ត បណ្ណសម្គាល់យានយន្ត វិញ្ញាបនបត្រត្រួតពិនិត្យលក្ខណៈបច្ចេកទេសយានយន្ត ឬ លិខិតអនុញ្ញាតធ្វើអាជីវកម្មចំពោះរថយន្តដែលប្រកបអាជីវកម្មដឹកជញ្ជូន។

គ- អ្នកបើកបររថយន្តគ្រប់ប្រភេទ និងអ្នករួមដំណើរជិះកៅអីមុខនៃរថយន្ត មិនពាក់ខ្សែក្រវាត់សុវត្ថិភាព។

ឃ- អ្នកបើកបររថយន្តដាក់កុមារអាយុក្រោម ១០(ដប់) ឆ្នាំ អង្គុយនៅកៅអីខាងមុខ។

ង- អ្នកបើកបរយានយន្តឈប់ ឬ ចតល្មើសនឹងមាត្រា២៣ នៃច្បាប់ស្ដីពីចរាចរណ៍ផ្លូវគោក។

ច- អ្នកបើកបរយានយន្តបើកបរដោយកុងទ័រល្បឿនមិនដំណើរការ។

ឆ- អ្នកបើកបរយានយន្តហួសល្បឿនកំណត់ចាប់ពី ១(មួយ) ទៅ ១៩(ដប់ប្រាំបួន) គីឡូម៉ែត្រ ក្នុងមួយម៉ោង។

ជ- អ្នកបើកបរយានយន្តប្រើប្រាស់ទូរស័ព្ទគ្មានឧបករណ៍សម្លេងភ្ជាប់ទំនាក់ទំនង នៅពេលកំពុងបើកបរ។

ឈ- អ្នកបើកបរយានយន្តប្រើសញ្ញាស្ទូរស័ព្ទមិនត្រឹមត្រូវតាមបទប្បញ្ញត្តិច្បាប់។

ញ- អ្នកបើកបរយានយន្តដឹកអ្នកដំណើរលើសចំណុះល្មើសនឹងចំណុចទី៨ មាត្រា៨ និងចំណុចទី៦ មាត្រា៥៦ នៃច្បាប់ស្ដីពីចរាចរណ៍ផ្លូវគោក។ ការពិន័យអន្តរការណ៍នេះ ត្រូវគិតតាមចំនួនអ្នកប្រព្រឹត្តល្មើស។ អំពើល្មើសចំណុចទី៨ មាត្រា៨ នៃច្បាប់ស្ដីពីចរាចរណ៍ផ្លូវគោក លើកលែងបានក្នុងករណីដឹកអ្នកជម្ងឺ។

មាត្រា ៧.-

ត្រូវពិន័យអន្តរការណ៍ចំពោះអ្នកបើកបរទោចក្រយានយន្ត ឬ ទោចក្រយានយន្តសណ្ដោងរ៉ឺម៉ក ឬ ត្រីចក្រយានយន្តចំនួនទឹកប្រាក់ ២០ ០០០(ពីរម៉ឺន)រៀល អ្នកបើកបរយានយន្តធុនស្រាលចំនួនទឹកប្រាក់ ៤០ ០០០(បួនម៉ឺន)រៀល និងអ្នកបើកបរយានយន្តធុនធ្ងន់ចំនួនទឹកប្រាក់ ៧៥ ០០០(ប្រាំពីរម៉ឺនប្រាំពាន់)រៀល ចំពោះអំពើល្មើសដូចខាងក្រោម៖

ក- អ្នកបើកបរទោចក្រយានយន្តអូសចន្ទល់លើផ្លូវថ្នល់ឬព្រលែងដៃចង្កូត ឬ លើកជើងដាក់លើដៃចង្កូត។

ខ- អ្នកបើកបរយានយន្តបង្ហោះ រេចុះរេឡើង ឆាប ឬកៀរ។

គ- អ្នកបើកបរយានយន្តរៀបចំដាក់តាំងភ្លើង និងភ្លើងសញ្ញានៃយានជំនិះ មិនត្រឹមត្រូវតាមលក្ខណៈបច្ចេកទេស។

ឃ- អ្នកបើកបរយានយន្តដែលម៉ាស៊ីនបញ្ចេញសម្លេងខ្លាំង ឬ ផ្សែងច្រើនខុសពីបទដ្ឋានបច្ចេកទេស។

ង- អ្នកបើកបរយានយន្តដែលគ្មាន ឬ មិនដំណើរការនូវផ្លិតទឹកជូតកញ្ចក់មុខ ឬ កញ្ចក់មុខ ឬ កញ្ចក់ក្រោយមានប្រេះស្រាំដែលលំបាកមើលផ្លូវ ឬ គ្មានកញ្ចក់មើលក្រោយ។

ច- អ្នកបើកបរយានយន្តហួសល្បឿនកំណត់ចាប់ពី ២០(ម្ភៃ) ទៅ ២៩(ម្ភៃប្រាំបួន)គីឡូម៉ែត្រ ក្នុងមួយម៉ោង។

ឆ- អ្នកបើកបររថយន្តធ្វើអាជីវកម្មដឹកអ្នកដំណើរ ឬ ដឹកទំនិញ មិនមានសញ្ញាសម្គាល់ ឬ ប្រើសញ្ញាសម្គាល់មិនត្រឹមត្រូវ។

ជ- អ្នកបើកបររថយន្តដឹកទំនិញមានគ្រោះថ្នាក់ មិនមានសញ្ញាសម្គាល់ ឬ ប្រើសញ្ញាសម្គាល់មិនត្រឹមត្រូវ។

ឈ- អ្នកបើកបរយានយន្តល្មើសនឹងបែបបទនៃការសណ្តោងយានដូចមានចែងក្នុងមាត្រា១៤ នៃច្បាប់ស្តីពីចរាចរណ៍ផ្លូវគោក។

ញ- អ្នកបើកបរយានយន្តដែលមិនបានប្រើភ្លើងសញ្ញាអាសន្ន ឬ មិនបានដាក់សញ្ញាត្រីកោណជាដំណឹង ក្នុងករណីដែលយានយន្តខូចមិនអាចរំកិលចេញពីទ្រូងផ្លូវបាន។ អ្នកបើកបរយានយន្តដែលមិនបានប្រើភ្លើងសញ្ញាអាសន្ន និងមិនបានដាក់សញ្ញាត្រីកោណជាដំណឹងសម្រាប់ការពារគ្រោះថ្នាក់ ក្នុងករណីដែលយានយន្តខូចមិនអាចរំកិលចេញពីទ្រូងផ្លូវបាននៅកន្លែងផ្លូវកោង ឬ ផ្លូវបត់ ឬ ផ្លូវចោត។

មាត្រា ៨.–

ត្រូវពិន័យអន្តរការណ៍ចំពោះអ្នកបើកបរទោចក្រយានយន្ត ឬ ទោចក្រយានយន្តសណ្តោងរ៉ឺម៉ក ឬ ត្រីចក្រយានយន្តចំនួនទឹកប្រាក់ ២៥ ០០០(ពីរម៉ឺនប្រាំពាន់)រៀល អ្នកបើកបរយានយន្តធុនស្រាលចំនួនទឹកប្រាក់ ៥០ ០០០(ប្រាំម៉ឺន)រៀល និងអ្នកបើកបរយានយន្តធុនធ្ងន់ចំនួនទឹកប្រាក់ ១០០ ០០០(មួយសែន)រៀល ចំពោះអំពើល្មើសដូចខាងក្រោមៈ

ក- អ្នកបើកបរយានយន្តបើកបរដោយពុំមានលិខិតអនុញ្ញាតធ្វើអាជីវកម្ម ឬ ប្រើលិខិតធ្វើអាជីវកម្មហួសសុពលភាព។

ខ- អ្នកបើកបរយានយន្តមិនគោរពតាមលក្ខខណ្ឌសុខភាពដែលតម្រូវឲ្យពាក់វ៉ែនតា។

គ- អ្នកបើកបរយានយន្តខុសទិសដែលតម្រូវឲ្យធ្វើចរាចរណ៍ ឬ បើកបរជាន់គំនូសបង្ខាតកណ្តាលទ្រូងផ្លូវ។

ឃ- អ្នកបើកបរយានយន្តហួសល្បឿនកំណត់ចាប់ពី ៣០(សាមសិប) ទៅ ៣៩(សាមសិបប្រាំបួន)គីឡូម៉ែត្រ ក្នុងមួយម៉ោង។

ង- អ្នកបើកបរយានយន្តល្មើសនឹងការជៀស ការបត់ និងការជែង។

ច- អ្នកបើកបរយានយន្តល្មើសនឹងសិទ្ធិអាទិភាពនៅផ្លូវប្រសព្វ។

ឆ- អ្នកបើកបរយានយន្តល្មើសនឹងការប្រើប្រាស់ភ្លើងបំភ្លឺ ឬ កែច្នៃភ្លើងបំភ្លឺឬភ្លើងសញ្ញានៃយានមិនត្រឹមត្រូវ។

ជ- អ្នកបើកបរយានយន្តដែលមិនមាន ឬ មិនដំណើរការភ្លើងបំភ្លឺ ឬ ភ្លើងសញ្ញានៃយាន។

ឈ- អ្នកបើកបរយានយន្តមិនគោរពភ្លើងសញ្ញាចរាចរណ៍ពណ៌ក្រហម ឬ ក្រហមភ្លឹបភ្លែតៗ។

ញ- អ្នកបើកបរយានយន្តមិនគោរពផ្លាកសញ្ញាហាមឃាត់ ឬ ផ្លាកសញ្ញាបញ្ជា ឬ ផ្លាកសញ្ញាសិទ្ធិអាទិភាព ឬ គំនូសសញ្ញាសម្រាប់ថ្មើរជើងឆ្លងកាត់។

ដ- អ្នកបើកបរយានយន្តប្រព្រឹត្តមិនរាងចាលនូវអំពើល្មើសស្តីពីការឈប់ ឬ ចត។

ឋ- អ្នកបើកបរយានយន្តប្រើប្រាស់សំបកកង់សឹកលើសកម្រិតកំណត់ ឬ រហែក ឬ ប្រេះ ឬ ប៉ោង។

ឌ- អ្នកបើកបរយានយន្តមិនគោរពសញ្ញាបញ្ជាចរាចរណ៍របស់ភ្នាក់ងារនគរបាលចរាចរណ៍។

ឍ- អ្នកបើកបរយានយន្តផ្ទុកទំនិញល្មើសនឹងចំណុចទី១ ទី២ ទី៣ ទី៤ ទី៥ មាត្រា៥៦ នៃច្បាប់ស្តីពីចរាចរណ៍ផ្លូវគោក។

ណ-អ្នកបើកបររថយន្តធុនធ្ងន់ដែលគ្មានរនាំងសុវត្ថិភាព ឬ មានរនាំងសុវត្ថិភាពមិនត្រឹមត្រូវតាមបណ្តោយតួរថយន្តខាងក្រោម ឬ គ្មានគន្លឹះសុវត្ថិភាពសម្រាប់ភ្ជាប់កុងតឺន័រ ឬ គន្លឹះសុវត្ថិភាពសម្រាប់ភ្ជាប់កុងតឺន័រមិនដំណើរការ។

មាត្រា ៩.-

ត្រូវពិន័យអន្តរការណ៍ចំពោះអ្នកបើកបរទោចក្រយានយន្ត ឬ ទោចក្រយានយន្តសណ្តោងរ៉ឺម៉ក ឬ ត្រីចក្រយានយន្តចំនួនទឹកប្រាក់ ៣០ ០០០(បីម៉ឺន)រៀល អ្នកបើកបរយានយន្តធុនស្រាលចំនួនទឹកប្រាក់ ៦០ ០០០(ប្រាំមួយម៉ឺន)រៀល និងអ្នកបើកបរយានយន្តធុនធ្ងន់ចំនួនទឹកប្រាក់ ១២៥ ០០០(មួយសែនពីរម៉ឺនប្រាំពាន់)រៀល ចំពោះអំពើល្មើសដូចខាងក្រោម៖

ក- អ្នកបើកបរទោចក្រយានយន្ត ឬ ទោចក្រយានយន្តសណ្តោងរ៉ឺម៉ក ឬ ត្រីចក្រយានយន្តដោយគ្មានបណ្ណបើកបរ។

ខ- អ្នកបើកបរទោចក្រយានយន្ត ឬ ទោចក្រយានយន្តសណ្តោងរ៉ឺម៉ក ឬ ត្រីចក្រយានយន្តដោយគ្មានបណ្ណសម្គាល់ និង/ឬ ផ្លាកលេខ។

គ- ម្ចាស់យានយន្តមិនបានផ្ទេរកម្មសិទ្ធិយានយន្តលើសរយៈពេលកំណត់ ដែលមានចែងក្នុងមាត្រា៤៨ នៃច្បាប់ស្តីពីចរាចរណ៍ផ្លូវគោក។

ឃ- អ្នកបើកបរយានយន្តបើកបរដោយពុំមានវិញ្ញាបនបត្រត្រួតពិនិត្យលក្ខណៈបច្ចេកទេសយានយន្ត ឬ ប្រើវិញ្ញាបនបត្រត្រួតពិនិត្យលក្ខណៈបច្ចេកទេសហួសសុពលភាព។

ង- អ្នកបើកបរយានយន្តគ្រប់ប្រភេទដែលប្តូរម៉ាស៊ីន ឬ ប្តូរពណ៌ដោយគ្មានការអនុញ្ញាត ឬ បិទពណ៌មិនត្រឹមត្រូវតាមបណ្ណសម្គាល់យានយន្ត។

ច- អ្នកបើកបរយានយន្តប្រើប្រាស់បណ្ណបើកបរមិនត្រឹមត្រូវតាមប្រភេទយាន។

ឆ- អ្នកបើកបរយានយន្តប្រើបណ្ណបើកបរហួសសុពលភាព។

ជ- អ្នកបើកបរយានដែលមានកង់ច្រវ៉ាក់ដែកផ្ទាល់នៅលើទ្រូងផ្លូវថ្នល់ក្រាលកៅស៊ូ។

ឈ-អ្នកបើកបរយានយន្តហួសល្បឿនកំណត់ចាប់ពី ៤០(សែសិប)គីឡូម៉ែត្រ ក្នុងមួយម៉ោងឡើងទៅ។

ញ- អ្នកបើកបរយានយន្តប្រើប្រាស់ផ្លាកលេខសម្គាល់យានដែលរចនាខុសពីលក្ខណៈដើម ឬ រលុបលេខ ឬ បាក់ផ្លាកបាត់លេខ ឬ ដាក់សម្ភារៈ ឬ វត្ថុផ្សេងៗបាំងផ្លាកលេខ។

ង- អ្នកបើកបរយានយន្តមានអត្រាជាតិអាកុលចាប់ពី ០,២៥(សូន្យក្បៀសម្ភៃប្រាំ) ទៅ ០,៣៩ (សូន្យក្បៀសសាមសិបប្រាំបួន)មីលីក្រាម ក្នុងមួយលីត្រខ្យល់ ឬ ចាប់ពី ០,៥(សូន្យក្បៀសប្រាំ) ទៅ ០,៧៩(សូន្យក្បៀសចិតសិបប្រាំបួន)ក្រាម ក្នុងមួយលីត្រឈាម។

ឋ- អ្នកបើកបររថយន្តឲ្យមនុស្សជិះលើយានដែលកំពុងសណ្ដោងក្រៅពីអ្នកបើកបរ។

ឌ- អ្នកបើកបរយានយន្តកែច្នៃយានយន្តខុសបទដ្ឋានបច្ចេកទេស។

ឍ-អ្នកបើកបរយានយន្តប្រណាំងយានដោយគ្មានការអនុញ្ញាតលើផ្លូវសម្រាប់ធ្វើចរាចរណ៍ជាសាធារណៈ។

មាត្រា ១០.-

ការពិន័យអន្តរការណ៍ចំពោះអំពើល្មើសដែលមានចែងក្នុងមាត្រា៦ មាត្រា៧ មាត្រា៨ និងមាត្រា៩ ខាងលើ ត្រូវអនុវត្តចំពោះអ្នកបើកបរយានយន្តលើកលែងចំណុច "គ" នៃមាត្រា៩។

ក្នុងករណីដែលជនល្មើសមិនបានបង់ប្រាក់ពិន័យអន្តរការណ៍ក្នុងរយៈពេល ៣០(សាមសិប)ថ្ងៃ គិតពីថ្ងៃដែលបានទទួលបង្កាន់ដៃបង់ប្រាក់ពិន័យ ចំនួនទឹកប្រាក់ពិន័យនេះនឹងត្រូវតម្លើងជាពីរដង បើលើសពី ៦០(ហុកសិប)ថ្ងៃ ចំនួនទឹកប្រាក់ពិន័យនេះនឹងត្រូវតម្លើងជាបីដង។ បើផុតរយៈពេល ៩០(កៅសិប)ថ្ងៃ មន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ចត្រូវរៀបចំសំណុំឯកសារបញ្ជូនទៅអយ្យការអមសាលាដំបូង។

ទម្រង់បែបបទនៃបង្កាន់ដៃពិន័យ និងការគ្រប់គ្រងប្រាក់ចំណូលដែលបានមកពីការពិន័យ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសអន្តរក្រសួងរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសាធារណការនិងដឹកជញ្ជូន។

មាត្រា ១១.-

បុគ្គលដែលមិនសុខចិត្តនឹងសេចក្ដីសម្រេចរបស់មន្ត្រីមានសមត្ថកិច្ចដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៤ នៃអនុក្រឹត្យនេះ មានសិទ្ធិប្ដឹងតវ៉ាទៅប្រធានអង្គភាពដែលគ្រប់គ្រងលើមន្ត្រីអនុវត្តផ្ទាល់ គឺះ

- នៅថ្នាក់ក្រុង ស្រុក ខណ្ឌ ត្រូវប្ដឹងតវ៉ាទៅអធិការនគរបាលក្រុង ស្រុក ខណ្ឌ
- នៅថ្នាក់រាជធានី ខេត្ត ត្រូវប្ដឹងតវ៉ាទៅស្នងការនគរបាលរាជធានី ខេត្ត
- នៅថ្នាក់ក្រសួង ត្រូវប្ដឹងតវ៉ាទៅប្រធាននាយកដ្ឋានសណ្ដាប់ធ្នាប់នៃអគ្គស្នងការដ្ឋាននគរបាលជាតិ។

ប្រធានអង្គភាព ត្រូវសម្រេចលើបណ្ដឹងតវ៉ាក្នុងរយៈពេល ១៥(ដប់ប្រាំ)ថ្ងៃ យ៉ាងយូរ គិតពីថ្ងៃទទួលបណ្ដឹង។

បុគ្គលដែលមិនសុខចិត្តនឹងសេចក្ដីសម្រេចរបស់ប្រធានអង្គភាពខាងលើ មានសិទ្ធិប្ដឹងទៅតុលាការតាមច្បាប់។

ជំពូកទី៤

អវសានប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា ១២.–

បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណាដែលផ្ទុយនឹងអនុក្រឹត្យនេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍។

មាត្រា ១៣.–

រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ចនិងហិរញ្ញវត្ថុ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសាធារណការនិងដឹកជញ្ជូន រដ្ឋមន្ត្រីគ្រប់ក្រសួង និងប្រធានគ្រប់ស្ថាប័នដែលពាក់ព័ន្ធ ត្រូវទទួលបន្ទុកអនុវត្តអនុក្រឹត្យនេះតាមភារកិច្ចរៀងៗខ្លួន ចាប់ពីថ្ងៃទី០១ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៦ តទៅ។

ធ្វើនៅរាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី..០៧.. ខែ..កក្កដា ឆ្នាំ២០១៥

នាយករដ្ឋមន្ត្រី

សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន

បានយកសេចក្តីគោរពជម្រាបជូន
សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោនាយករដ្ឋមន្ត្រី
នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា សូមហត្ថលេខា។
ឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងមហាផ្ទៃ

សម្តេចក្រឡាហោម ស ខេង

កន្លែងទទួល:
- ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាធម្មនុញ្ញ
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានព្រឹទ្ធសភា
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានរដ្ឋសភា
- អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល
- ខុទ្ទកាល័យសម្តេចតេជោនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- ខុទ្ទកាល័យឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- ដូចមាត្រា ១៣
- រាជកិច្ច
- ឯកសារ កាលប្បវត្តិ